

Dat moet anders, dacht God. Ik wil van deze aarde een mooie plek maken. Dit moet een plek worden waar bomen en planten kunnen groeien, waar bloemen kunnen groeien. Een plek waar je kunt ademhalen. Ik wil dat er in de zee straks heel veel vissen zwemmen. Ik wil dat er door de lucht vogels vliegen. Er moet land zijn, waar tijgers kunnen rennen, met bomen waarin apen kunnen klimmen, met ijs voor de pinguïns. Deze wereld moet een goede, veilige plek zijn, waar mensen kunnen wonen. Een plek die mooi is om te zien. Maar daarvoor is nog wel iets nodig.

En God wist precies wat er nodig was. Iets wat er nog nooit geweest was: Licht. 'Er moet licht komen,' zei God.

Doe je ogen maar open: zie je het?

'Er moet licht komen,' zei God, en ineens was er licht. Het licht was helder en warm en prachtig. Het scheen over de aarde. Over de grote zee. Er groeide nog steeds niks, maar wat was het prachtig! Het water blonk en fonkelde en schitterde en spatte op in het licht. De waterdruppeltjes leken wel diamanten. 'Wat is dit mooi,' zei God. Hij was heel blij met het licht. 'Donker,' zei God, 'We maken een afspraak. Jij mag er alleen 's nachts zijn. Overdag is het voortaan licht.' Het werd avond. Het donker kwam terug. Het licht verdween weer. Maar de volgende morgen kwam het licht terug, net zo stralend als op de allereerste dag. Wat had God dat mooi gemaakt!

Johannes wordt er helemaal blij van als hij het leest. Ja, hoor. Hier gaat het ook over het licht. Eigenlijk was het licht het allereerste wat God maakte. Het licht was dus heel erg belangrijk.

Heel voorzichtig rolt Johannes het papier weer terug, zodat Moshe het straks weer in de koker kan opbergen. Wat heeft God een prachtige plek gemaakt van de aarde, denkt Johannes. Een plek waar de dieren en de mensen kunnen wonen. Een plek waar het licht en vrolijk en goed was. En wat is het erg dat de mensen God zomaar vergaten. Dat ze zelf de baas wilden zijn. Dat ze ruzie met elkaar kregen.

De zon ging nog steeds elke morgen op. Maar eigenlijk leek het net alsof het niet meer zo licht was als in het begin. Alsof het goede was verdwenen. Wat een geluk dat God daar iets aan wilde doen. Dat hij ervoor wilde zorgen dat het weer mooi en licht kon worden op de wereld.

Hé. Wacht even. Heeft de profeet Jesaja daar niet iets over geschreven? 'Moshe!' roept Johannes, als hij naar buiten gaat. 'Mag ik volgende week terugkomen? Er is nog een ander boek dat ik heel graag wil lezen. Het boek van Jesaja.'